

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 999 Ngày: 31 tháng 8 năm 2014

Phân giải

*Phân giải chơn hồn tự xuất ra
Nhẹ nhàng ổn định tự phân qua
Vui trong thanh tịnh tình giao tiếp
Thanh tịnh chơn hồn tự phân hòa*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 23/11/2004 đến 29/11/2004

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phân câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nạn là gì?
- 2) Nhân quả là gì?
- 3) Làm sao hiểu được chuyện kiếp trước ?
- 4) Nhân quả là gì?
- 5) Thực hành chánh pháp để làm gì?
- 6) Nguyên nhân gì thân thể bất an?
- 7) Tiến hóa để làm gì?

<p>1) Montreal 23-11-04 13:45 <i>Hỏi: Nạn là gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa nạn là nghiệp lực lôi cuốn tùy theo nhân quả</p> <p>Kệ: <i>Nhân quả cuốn lôi theo nghiệp tạo Thành tâm tu luyện giải lần lần Nhơn gian khổ cảnh tự phân lần Giải tiến tâm thân qui một mối</i></p>	<p>2) Montreal 24-11-04 12:15AM <i>Hỏi: Nhân quả là gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa nhân quả là đã gieo từ kiếp trước</p> <p>Kệ: <i>Nhân quả đã gieo từ kiếp trước Nay thành tựu phải tự đa đoan Tâm thân bất ổn vì tâm nghiệp Nghiệp lực chưa thông tự chuyển bàn</i></p>
<p>3) Montreal 25-11-04 8:10AM <i>Hỏi: Làm sao hiểu được chuyện kiếp trước?</i></p> <p>Đáp: Thưa nhìn kiếp này hiện ra những chuyện tốt hay xấu mà xét là đúng</p> <p>Kệ: <i>Hiện kiếp hiện ra xấu tốt tùy Hiện hành đạo đức duyên đạt thành Công bằng phục vụ tu hành nhanh Tiến triển vô cùng chuyển sáng thanh</i></p>	<p>4) Montreal 26-11-04 12:10AM <i>Hỏi: Nhân quả là gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa luật nhân quả là tiền kiếp đã gieo nhân</p> <p>Kệ: <i>Nhân quả là tiền kiếp chuyển gieo nhân Tâm không đạt thức sửa ân cần Một lần tự thức qui thiên tánh Giải tỏa phiền ưu nguyện thực hành</i></p>
<p>5) Montreal 27-11-04 10:15PM <i>Hỏi: Thực hành chánh pháp để làm gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa thực hành chánh pháp để tiến hóa hơn</p> <p>Kệ: <i>Thực hành chánh pháp để tiến hóa Qui nguyên thiên giác pháp phân hòa Thành tâm xây dựng tự phân qua Vũ trụ càn khôn uyển chuyển hòa</i></p>	<p>6) Montreal 28-11-04 6:05AM <i>Hỏi: Nguyên nhân gì thân thể bất an?</i></p> <p>Đáp: Thưa nguyên nhân động loạn bất an</p> <p>Kệ: <i>Khó tu khó tiến tự bằng hoàng Tiến hóa không thành khó phát quang Thiếu thanh tịnh rất khó giao thông Ngoại kích nội công đều động loạn</i></p>
<p>7) Montreal 29-11-04 2:01AM <i>Hỏi: Tiến hóa để làm gì?</i></p> <p>Đáp: Thưa tiến hóa để về nguồn cội</p> <p>Kệ: <i>Tiến hóa hướng thượng về nguồn cội Bình tâm học Hỏi tránh tâm nhờ Thực hành chánh pháp tiến từ hồi Quý tướng Trời cao tự hội thành</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

BẠN ƠI!

Nhớ Trời xây dựng nhớ Trời dạy ta
Học thêm chữ Nhân chữ Hòa
Học qua Trời Đạo, học xa học buồn
Học sao trở lại về nguồn
Học buông trần trước, học xây đắp tình
Học cho sớm đạt chữ Minh
Học thương học nhớ qui hình Trời ban
Học cho thông suốt tâm an
Học mang Thượng Trí học bàn Thượng Cẩn
Học phân giải đáp khó khăn
Học ăn học ở học Nhân Đạo hòa
Rõ mình rõ thấu cái Ta
Chung hòa thuận tiến chung hòa đến nơi
Bạn ơi ! Bạn sống ở đời
Nơi nào cũng thế cũng đời dạy tu
Biết mình nhỏ bé khờ ngu
Ra công xây dựng giải ngu giải khờ
Bạn ơi ! Bạn tiến từ giờ
Do Trời hướng độ do Trời ân ban
Bạn ơi ! Học thử học than !
Trách người người trách luận bàn xét tâm
Ban đêm thức giấc học thâm
Ban ngày sáng mắt lại tầm đường đi
Bạn ơi thức giấc hợp thì
Bạn khai đường đạo bạn ghi tiến lần
Cộng đồng bạn đã góp phần
Dựng xây tâm thức tự lần đến nơi
Bạn ơi ! Mộng đẹp xa vời
Làm sao đến được, xa Trời khó tu
Ở đời có mất sao mù
Có Tâm sao khổ khó tu khó hòa
Biết mình biết bạn lại xa
Ấy là cũng bởi tánh ta đui mù
Sao mình chẳng chịu trùng tu
Sửa mình tiến hóa giải mù giải mê
Thực tâm hướng trở lộn về
Quê hương vĩnh cửu Tâm về với Tâm
Đạo đời siêu diệu thậm thâm
Tâm đường học đạo sớm tầm đến nơi
Bạn ơi ! Phân giải đời đời
Cùng nhau tiến hóa lập đời an khương
Nằm trong nguyên lý nhớ thương
Mở đường tâm đạo, mở đường cảm giao
Linh căn quang chiếu thuở nào

Nằm trong động loạn tô màu loạn tâm
Trời ban tâm thức siêu âm
Giải phần ô trược giữ phần thanh cao
Đóng tuồng vai kép vai đào
Trước sau hòa hợp trước sau giải làm
Minh tâm kiến tánh mừng thâm
Bình tâm học hỏi tránh lầm tránh sai
Chẳng còn luận điệu mĩa mai
Thực hành qui túc lập đài thanh cao
Bạn ơi ! Nhiều kiếp ước ao
Bình tâm tái ngộ vui trao đổi tình
Bạn ơi! Sanh bởi một mình
Vía Hồn tương trụ bất minh bất hòa
Tu hành thức tỉnh gần xa
Qui về nội thức trong ta có hồn
Nằm trong nguyên lý sanh tồn
Ác ôn cũng dự mê hồn cũng theo
Tranh đua ráng sức leo trèo
Nghèo nàn cũng bởi tâm theo bụi đời
Khổ rồi thức tỉnh Trời ơi!
Kêu Trời không thấu trách Trời bỏ ta
Khổ đau phần trách bất hòa
Hồn đâu chẳng thấy thấy ta nặng nề
Tối tăm chán ghét muôn bề
Bơ vơ chẳng đạt sa mê cõi trần
Giành ăn cũng dự một phần
Cao tăng không tiến chẳng lần đến nơi
Tại ai vậy bạn mình ơi ?
Vì đời lôi cuốn vì đời tạo mớ
Thực hành giải tỏa từ giờ
Bên trong sẵn có duyên cơ hữu tình
Trở về nội thức tâm linh
Chẳng cần bận rộn vẫn minh Cha Trời
Tiến thẳng giao cảm mở lời
Nhủ khuyên thiên hạ lập Đời Tân Dân
Sửa mình tự xét tự cân
Vía Hồn căn bản góp phần dựng xây
Đổi trao trao đổi hằng ngày
Luật Trời có sẵn có Thầy trong tâm
Huyền cơ tiến hóa thậm thâm
Thâm tu thâm tiến thâm tầm đến nơi
Bạn Tôi con cái của Trời
Nay cùng tương ngộ cảnh đời thế sanh
Cùng chung tiến hóa thực hành

Trong sanh có diệt trong thành có hư
Nằm trong nguyên lý làm người
Có cười có khóc có người buồn vui
Thực hành điều luyện rèn trui
An vui tự tại hưởng mùi Đạo Tâm
Bạn ơi ! Giao cảm thì thâm
Tâm qua Chơn Đạo Tâm tâm Pháp Chơn
Chẳng còn nuôi giận tạo hờn
Gió mây tan tụ qui hườn hư không
Bạn ơi ! Chớ ước chớ mong
Tự bàn tự thức chuyển vòng ngộ tâm
Quân bình giao cảm mừng thâm
Tình thương bừng sáng trong tâm của người
Hào quang chiếu diệu rưới tươi
Vui cười thanh đạt vui cười cảm giao
Bạn ơi ! Kẻ trước người sau
Học rồi tiến hóa chung nhau hợp bàn
Từ đời qua đạo chuyển sang
An tâm học hỏi phát quang tâm hồn
Nằm trong nguyên lý sanh tồn
Qui hồn chơn thức qui hồn quang minh

Luật Trời hóa hóa sinh sinh
Cảm mình định luật do mình sửa tâm
Huyền cơ tạo hóa diệu thâm
Vô cùng sống động tự tâm tự đi
Bạn ơi ! Thức giác hợp thì
Khí Trời giao cảm Tâm thì đạt thông
Nằm trong định luật hóa công
Trong Không mà Có vẫn tồn Thiên Cơ
Cảm giao giao cảm từ giờ
Biết mình biết họ biết mơ cõi trần
Cảm mình Thiên Địa một phần
Trời trăng mây gió cơ tầng phân minh
Xác thân giao cảm địa linh
Tình thương vô tận do mình phát tâm
Bạn ơi ! Chớ vội sai lầm
Trong ta có sẵn ta tâm đến nơi
Khai minh tâm thức do Trời
Qui Hồn qui Vía qui lời cảm giao
Thức tâm chánh pháp diệu cao
Nơi nào cũng tiến nơi nào cũng minh ./.

Lương Sĩ Hằng.
San Jose, 17-06-1982

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Luồng điển Thanh Tịnh (Sàigòn 1977)

...

Nó ghi ở trong những cái luồng trực điển mà bây giờ những cái trực điển nó biến hóa, nó hóa giải thành thanh nó đâu có hỏi gì được nữa. Thấy mình không còn gì hết, nó nhẹ nhàng. Chớ nhiều người nói, ờ! Để gặp ông Tám rồi tôi hỏi này kia, kia nọ rồi cuộc nó đâu có cái gì hỏi. Nó chỉ có trực thì nó mới thắc mắc còn thanh đâu có gì đâu mà thắc mắc, thanh với thanh nó có một à. Cho nên tất cả đều có một ông Tám không có hai, ba, bốn, năm, sáu gì hết trọn, không có vụ đó. Nhưng mà khi mà các bạn hiểu được, ý thức rõ được rồi, chúng ta tu vào điển thì chúng ta để đo bạn đạo lắm. Chú nào nói sàm hay cô nào nói bậy thì trong đó nó có hết trọn. Cái giải không thông là cái người đó đang kẹt cái giới đó. Rõ ràng! Hỏi một cái là biết cái trình độ họ chớ đừng có mê tín rồi nói này nói kia nói nọ, rồi họ tạo những cái bậy bạ mình nghe theo là hư.

Trong này tôi nói rồi, tôi nói nhiều lắm, bây giờ cuốn băng hồi nãy nghe rất rõ, không có gì mà để các bạn phải lắm. Phải biết điển rồi thì chúng ta dò đối phương rất dễ, à cái người này tới đâu thấy rõ ràng. Hỏi tại sao ông Tám biết mà không nói, biết mà không giáo hóa người đó. Giáo hóa rồi mà họ không chịu học, cái đó là cái lỗi của họ, họ tự phản lấy họ chuyện gì mà ông Tám phải chun vô trong ruột họ nói chuyện nữa, không có vấn đề đó, phải không? Ờ, giải rất minh mà họ không chịu sửa đó là cái lỗi của họ. Bởi vì họ có quyền sống giữa sự cấu tạo của Trời Đất và họ có cái linh điển phân thân của luồng điển của Ngọc Hoàng để sống, xuống thế gian này, thì họ có tự chủ, họ tự quyết lên xuống do họ quyết định.

Cho nên các bạn được có, hiểu tới luồng điển rồi thì các bạn nghe nó, chơn lý hay là không, các bạn thấy rõ. Cái người giải thông cái chơn lý nó tròn hay là không, thấy rõ. Còn cái chơn lý không tròn mà cứ chuyển qua những cái giới ma quỷ mà nói chuyện này chuyện kia chuyện nọ cái đó là hư. Các bạn không có thể bước qua giới đó được nhưng mà các bạn tiến thẳng, tiến lên trên chớ không có bao giờ ở dưới được. Cho nên không nên sai lầm, bước vô điển giới tu rồi chúng ta lợi cái thể là chỗ đó. Họ nói gì nói, mình co lười niệm Phật. Một hồi họ nói rồi mình nghe coi có dính được câu nào, có cái nó hoàn toàn không dính thì mình thôi. Cũng nghe vậy mà mình biết thôi rồi nó không có ăn chịu gì chứ mình không có phê bình họ làm gì, nhưng mà co lười răng kể răng của mình để làm gì? Nếu mà mình nhẹ hơn thì mình độ cho họ, họ sẽ thức giấc chớ đừng có cắm đầu mà nghe xuôi thì bị à.

Cho nên mặt con người mà hồn sư tử cũng có, mặt con người mà hồn quỷ cũng có, mặt con người hồn ma, tôi nói lâu rồi đâu phải bữa nay mới nói. Nhiều người khôn lắm, nó có đủ mưu kế, mưu lược, để phá hoại những cái người tu hành mà nó còn bị phá hoại nữa. Cái đó là cái tội tày trời không có thể tha thứ được, chính nó đã hại nó. Hỏi tại sao người tu hành lại không tha thứ? Người tu hành là cái phần nhẹ, người ta tu chơn chánh người ta đạt cái phần đó, mà nó đi phá phần nhẹ rồi nó rước phần trược. Nó đem cục đá đè ngực nó thành ra tức ngực, tức bụng hoài. Cái đó là nó hại nó, thấy không? Nó không hiểu tới cái huyền vi của Trời Đất, nó không hiểu cái thanh điển đã hỗ trợ cho nó mà nó không chịu tiến lên.

Cho nên có nhiều giới lắm, đi ngang cũng la nói điển mà đi dọc cũng nói điển, đi lên trên lưng chừng cũng nói điển. **Còn cái mình đi tới Vô Vi là tột đỉnh thanh tịnh.** Cái điển này nó khác! Cái điển này nó ứng tất cả mọi giới, ứng tất cả mọi tâm trạng. Cho nên một tràng pháp mà nói ra nghĩa là nói bao nhiêu triệu người nó cũng ở trong cái tâm trạng đó, nó hóa giải. Cho nên mình thấy cái huyền diệu, cao siêu, thanh thân trong lành của luồng điển thanh tịnh đó nó mới ứng cho tất cả mọi tâm trạng nhiều người đời và thiên lý chớ không phải rằng nó ứng cho một số này thôi quên số kia. Không có! Cho nên nó khác lạ ở chỗ đó. Các bạn được nghe qua các bạn tìm thấy cái luồng điển mà chính các bạn đã có, các bạn đã và đang có cái luồng thanh điển đó chớ không phải rằng cái người truyền pháp này mới có. Cho nên cái luồng thanh điển đó nó càng tiến nó càng ở trong cái cộng đồng Vô Vi, mà nó ở trong cái cộng đồng Vô Vi là nó hoàn toàn là một cái chơn lý trọn vẹn, không thiếu và không thừa.

Như tôi thấy cái sự dày công của tôi không hoang phí mà sự dày công của các bạn cũng không hoang phí. Nếu mà sự dày công của các bạn hoang phí đó thì không có sự bồi đắp của sự dày công tôi đến đây nói chuyện với các bạn. Các bạn đã có công tu, tôi cũng có công tu, chúng ta đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu cái điển nó mới trở về với các bạn, để các bạn nghe, các bạn thấy, các bạn mở, các bạn tiến. Các bạn phải làm trong phận sự, nhiệm vụ của loài người tiến thẳng lên trên rồi các bạn mới giúp cho tất cả mọi giới, cho người ta mở con mắt ra người ta thấy cái của họ có mà không chịu hưởng mà họ đi hưởng cái chuyện bậy bạ không, không có trúng gì hết. Cái cao quý có mà họ không biết giữ lấy mà sống, họ đi lượm những cái chuyện tạm bợ để che bề ngoài mà thôi. Cái đó là cái đau khổ triền miên. Cho nên chúng ta tu, chúng ta phải biết tu, còn nói tu mà lấy vải thưa che mắt thánh cái đó không được. Chúng ta ở thực tế con người phải có tráng kiện, sức khỏe, con người phải biết mọi người vì mình, mình vì mọi người, cái đó là cái căn bản của người tu Vô Vi. Chớ đừng nói tôi chê công tác này, chê việc kia tôi không làm, bất cứ cái gì đưa đến tôi là một bài học tốt đẹp. Tôi học được cái nhân. Tôi học được cái hùng dũng để đạt tiến mọi việc trong sự thông suốt chớ không phải là tôi lười biếng, tôi lãn tôi làm cho có chừng, tôi bỏ phé. Bởi cái vũ trụ này là của chung, chúng ta làm phải ở trong cái ý thức chung chớ đừng có nói ý thức riêng biệt, dù cho những người lợi dụng mình, mình cũng ở trong cái tình trạng đó. Ý thức chung tất cả nó sẽ tốt, bởi vì chúng ta đem cái chung tốt, cái nhân chung tốt xuống thì chúng ta phải lần lần chúng ta cảm hóa những cái xấu.

Bây giờ chúng ta làm pháp luân đây, hỏi trước các bạn mới tu mới hít vô làm sao các bạn giải được cái trước, phải không? Nhưng mà bạn nghĩ làm sao giải được cái trước, nhưng mà ngày nay các bạn có, thấy không? Bạn thấy tâm hồn của bạn thanh nhẹ là nhờ cái Pháp Luân Thường Chuyển các bạn đã giải, mà đâu phải giải một giờ một phút, giải nhiều ngày nhiều giờ rồi bây giờ mới được nghe được cái phần pháp rồi thấy cái tâm hồn nó thanh thản là chúng ta đã giải. Giải cái trước lưu thanh, cái thanh nó mới tương đồng với cái thanh bên trên rồi chúng ta nghe chúng ta thấy cái đầu óc, tâm trạng nó thanh thản cõi mở, nó nhẹ nhàng. Thấy chúng ta sung sướng không biết bao nhiêu, chúng ta hòa đồng với vũ trụ chúng ta ở trong cái Trời cha, Đất mẹ tiến thẳng lên cộng đồng với tất cả mọi người. Tình thương của chúng ta cao cả, tự làm cách mạng bản thân để tiến, đem lại ánh sáng cho mình tự sửa chữa thì chúng ta đâu còn chấp mê, ở trong trường hợp nào, ở trong hoàn cảnh nào chúng ta cũng tiến. Những người mà lợi dụng ta, phá hoại ta thì những người đó nó sẽ tự phá hoại nó, chúng ta đem tình thương cho tất cả mọi người, đó mới là những người tu. Dù họ làm cái gì đi nữa chúng ta phải thương họ, để dịu dặt họ, lấy cái từ bi cởi mở cho họ. Mà trước hết chúng ta phải ở trong cái khổ cảnh, chúng ta phải chấp nhận những cái nghịch cảnh đó là thầy chúng ta, chúng ta mới tiến được. Còn chúng ta chống lại nghịch cảnh là chúng ta tự làm lụn bại mà thôi đâu có tiến được. Cho nên thế gian vẫn có chiến tranh mãi là vì họ chống lại nghịch cảnh họ không chịu chấp nhận cái nghịch cảnh. Mỗi người chấp nhận, sửa chữa trở về thiên ý, quá đẹp! Thế gian là thiên đàng, có bao nhiêu đó thôi!

Cho nên chúng ta có nhiều cơ hội học hỏi, khi mà chúng ta đạt được thanh điển rồi, chúng ta thấy là chúng ta học trò từ thiên đàng xuống thế gian đi học. Bất cứ hoàn cảnh nào đưa đến cũng học, bạn đau bụng cũng là một bài học, bạn nói bậy bị người ta chửi cũng là một bài học. Rồi các bạn thiền, lần lần, lần lần, thiền thì các bạn thấy ở nơi nào các bạn cũng thiền, thiền trong triền miên tới tiềm thức bạn, không có chỗ nào mà bạn không thiền. Đó, bạn thấy mới thoải mái, bạn thấy hạnh phúc, bạn thấy giá trị của cái mức tiến và cái lòng dũng cảm công phu của các bạn. Các bạn đã tiến ở trong cái Đại Hùng, Đại Lực, Đại Từ Bi rõ ràng. Thương bản thể, yêu đạo, mà con người rất thông suốt không bao giờ làm hại người khác, không bao giờ đem sự đau khổ cho người khác, mà chỉ đem một cái tâm trạng để dịu dặt người khác. Thấy người khác là ta, ta là tất cả mọi người đang đau khổ. Chúng ta tìm một cái đường lối để giải thoát cho họ, mà giải thoát cái gì? Giải thoát cái tâm linh họ nó mới quan trọng. Cho họ cái bánh ăn cũng không quan trọng, giải thoát được cái tâm linh để cho họ thấy, họ ý thức được, cái hoàn cảnh của họ có thể nhảy qua hoàn cảnh mình thì tự nhiên cái trần trước và sự đau khổ của họ được tự thanh lọc.

Cho nên cái phương pháp công phu này đã nhớ tới điển giới là phải tiến thẳng vô điển giới, chớ không nên bỏ. Còn các bạn mà đi về bề ngoài, về ngoại cảnh, thì các bạn sẽ bị kẹt, chắc chắn là bị kẹt, lý không thông, tâm không tiến, tiền kiếp không giải nổi, rồi đi tới cái cơn thử thách, xác thác ra ma tiêu tan không còn gì hết. Cho nên nhắc hoài, nhắc hoài, nói đi nói lại cũng nói bao nhiêu đó thôi chớ không có nói gì nữa, nhưng mà cứ nhắc hoài, nhắc hoài để cho các bạn nhớ. Vì tâm trạng con người nó có cái thành kiến. Ôi! Cái này cũ quá tôi không muốn nghe tôi nghe cái mới, nhưng mà cái mới rất cuộc rồi phối hợp với cũ cũng có bao nhiêu đó thôi. Chỉ do sự cố gắng thực hành của ta để đạt tới. Tại sao tôi có thể học được nhiều thứ chữ, thứ tiếng mà tôi không thèm đi học! Các bạn thấy tôi học rất dễ dãi. Tôi nói tiếng gì giống tiếng nấy tại sao tôi không học? Tôi muốn để vậy, rồi tôi cảm ứng tất cả, cái nào tôi cũng có thể thông suốt được, để cho các bạn thấy cái thằng dốt cũng tu được chớ không phải thằng học chữ mới tu được. Đó, rồi lần lần bạn làm thấy càng ngày càng thông minh, những người không học mà họ đạt tới sự thông minh ở trong cái nguyên lý, trong cái chơn lý không sai lạc, chính họ không phải là người học triết nhưng mà họ dám thuyết về triết, mà do cái gì? Do cái tâm tánh, nội tạng đều được thay đổi và sự trong suốt đến với họ, họ mới xuất hóa được cái sự trong suốt cho mọi người, chỉ có bao nhiêu đó.

Các bạn nên cố gắng nghiên cứu về điển, nhưng mà điển Vô Vi là thanh tịnh. Vô là không, Vi là tới nhỏ đi nữa nó cũng không còn một chút bụi nào nữa, cái đầu óc của các bạn sáng như hào quang tươi sáng, lúc đó các bạn mới thuyết pháp dễ dãi.
Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 24/04/1977)

THÔNG BÁO CỦA THƯ VIỆN VÔ VI

Giới Thiệu Ấn Bản Đầu Tiên của cuốn KINH A DI ĐÀ CHÚ GIẢI và PHẬT HỌC VẤN ĐÁP của Đức Tổ Sư Đổ Thuần Hậu

—(())—

Kính thưa quý bạn đạo năm châu,

Thư Viện Vô Vi rất hân hạnh giới thiệu đến quý bạn đạo năm châu bản chụp hình (scan) của cuốn Kinh A Di Đà Chú Giải và Phật Học Vấn Đáp, được xuất bản lần đầu tiên tại Việt Nam năm 1967. **Đây là cuốn sách mà chính Đức Tổ Sư đã trao lại cho Thầy Hai tại Sa Đéc trước khi Ngài viên tịch.**

<http://www.vovilibrary.net/search/searchItemDisplay.php?ItemID=19670700B1>

Theo những gì Thầy Hai kể lại, bản viết tay mà chính Thầy Hai đã chép theo lời giảng của Đức Tổ Sư (khi Ngài được Chư Phật xuống Đền giảng Kinh), Thầy Hai đã trao lại cho một vị giáo sư ở Sài Gòn. Rất tiếc, vị đó đã qua đời từ lâu và hiện nay không ai biết bản viết tay đó đã thất lạc về đâu. Cho nên ấn bản 1967, là bản xưa nhất mà cộng đồng Vô Vi chúng ta có hiện nay.

Để tránh nạn tam sao thất bản, mong rằng ấn bản đầu tiên này sẽ luôn luôn là tài liệu tham khảo căn bản và quan trọng cho mọi tái bản của cuốn kinh trong tương lai.

Nói về tầm quan trọng của cuốn Kinh A Di Đà Chú Giải, chắc chắn quý bạn đạo cũng đã từng nghe Đức Thầy giảng dạy. Xin trích dẫn lại vài câu trong khóa Kinh A Di Đà tại Úc Châu năm nào: "...Vốn vẹn có cuốn Kinh A Di Đà là chánh kinh... Sau này các bạn nắm cuốn đó làm "Phương Chỉ Nam" để các bạn tự tu tự tiến. Đây là chìa khóa luôn luôn thường trực và chư Phật luôn luôn chiếu điển cho các bạn... Nếu các bạn ý thức và đọc được, thực hành theo đúng ba pháp Soi Hồn - Pháp Luân - Thiên Định để ăn khớp với cuốn Kinh A Di Đà này, rồi các bạn sẽ diện kiến chư Phật, chư Tiên không có khó khăn... Cho nên cái Lục Tự Di Đà, người tu Vô Vi là chỉ có quan trọng sáu chữ này thôi!!!...Tu Vô Vi là phải thực hành, còn người nào bám vào lý thuyết người đó không đi tới đâu hết!..."

Gần đây, Thầy Hai cũng đã chia sẻ với chúng ta: "Cuốn Kinh A Di Đà do Phật xuống dạy Đức Ông Tư chép ra. Đây là một Điển Kinh, không phải là một sách kinh bình thường... Phải khai kinh kệ, kết hóc trong bản thể trước, mới vô thượng thậm thâm vi diệu pháp... Dùng chữ nghĩa đọc, mết óc lắm!... Kinh A Di Đà dạy trong cái bản thể, không ngoài!..."

Có được bản scan của cuốn sách này là nhờ công khó của hai bạn đạo trẻ ở quê nhà, nhóm Thư Viện Vô Vi thành thật cảm ơn công đóng góp vô quý ngại của hai bạn ấy.

Để dứt lời, một lần nữa xin trích dẫn lời của Thầy Hai (năm nay đã ngoài 90 tuổi) nhắn nhủ khi chúng tôi trả lại cuốn kinh sau khi đã mượn và chụp hình: "Mong các bạn ở khắp nơi muốn được bằng an và tăng Long Phước Thọ thì ráng thực hành và nghiên cứu thêm."

Kính chúc tất cả huynh đệ tỉ muội Vô Vi chúng ta tinh tấn và thành công trên đường thực hành và chứng ngộ. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn đạo.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Nhóm Thực Hiện Thư Viện Vô Vi.